

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Additio Ad Qvæstiones Selectas in 1. 2. S. Thom. olim
impressas**

Requesenius, Josephus M.

Romæ, 1675

An Deus in pœnam originalis possit denegare omnia auxilia sufficientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38791

quum iure possent conqueri de Deo omnes damnati, quod eos creauerit, nec eripuerit è vita ante lapsum personale, & similia, quæ sunt à veritate fidei dissentanea. cæterum non puto debere se conformare positiuè huic voluntati reprobanti, sed ad summum ab ea positiuè non discordare, ne iniuste videatur opponi re-cto ordini iustitiæ diuinæ.

SECTIO IV.

An Deus in pœnam originalis possit denegare omnia auxilia sufficientia.

196 **C**ertum est denegatis semel auxilijs sufficientibus, non posse hominem peccare, nec transgressiones imputare illi posse ad culpam ex defectu potentiæ essentialiter requisitæ ad peccandum, vt supra demonstratum est. Iam vero loquendo ex vi præsentis decreti de dando redemptore in remedium peccati originalis, & omnium actualium, existimo, ne de potentia quidem

dem absoluta, deneganda esse omnibus, & singulis adultis pollentibus usu rationis auxilia sufficientia ad vitanda peccata, & obtinendam salutem.

197. Præcipuum huius assertio- nis fundamentum, sic propono. Deus in eo signo, in quo prævidit peccatum originale absolute futurum, voluit omnes homines redimere, & quantum est de se liberare, ac saluare per redemptionem exhibendam à Christo, cuius passio destinabatur à Patre ad finem redimendi lapsos, ob idque inquit Paulus, *Christus pro omnibus mortuus est*, & ipse Christus Matth. 18. *non est voluntas apud Patrem vestrum, ut pereat unus de pusillis istis*, ergo non potest cum voluntate redimendi, quamvis non absoluta, denegare adultis ex vi solius originalis auxilia sufficientia ad salutem, & fructum redemptionis acquirendum: consequentia probatur; prudens volitio finis obligat ad volitionem mediorum saltem sufficientium, cum nemo, nisi im-
pru-

prudens, velit finem sine medijs sufficientibus ad illius affecutionem; sed Deus voluit redemptionem omnium hominum, tanquam finem obtinendum per passionem Christi, & cooperationem redimendorum; ergo voluit media sufficientia, quibus possint cooperari. Urgeo; pugnant hæ duæ volitiones, volo salutem, & nolo media ad salutem; vnde vbi non datur volitio mediorum, non datur volitio finis, sed Deus habet voluntatem saluandi omnes, iuxta illud Pauli, *vult omnes homines saluos fieri*, & 1. ad Timoth. 4. *qui est Saluator omnium, maxime fidelium*, vbi apponens particulam *maxime*, non vero restrictiuam, *tantum*, includit etiam infideles, vt notat S. Prosper lib. 2. de vocat. Gentium cap. 31. & 32. ergo non potest habere volitionem non dandi media, seu auxilia sufficientia.

198 Eandem assertionem, vt veram defendo, præscindendo à decreto redemptionis, ductus eadem ratione. Diuina prouidentia ordi-

nat

nat omnia in finem singulis naturis
proportionatum, sed hæc ordinatio
importat essentialiter collationem
auxiliorum sufficientium ergo non
datis auxilijs sufficientibus, quæ sunt
media necessaria ad illius affecutio-
nem, corrueret hæc ordinatio con-
tra suppositionem: & sane quemad-
modum esset incongruum creare
omnes naturas inanimes sine suis
virtutibus operatiuis, quibus conse-
quuntur suum finem, quamuis oppo-
situm putet Ruiz de pot. absol. disp.
9. de volunt. Dei sect. 3. num. 5. &
sect. 7. ita & producere hominem in
statu siue puræ naturæ, siue eleuatio-
nis sine potentijs sufficientibus ad be-
ne operandum iuxta ordinem sui
status; & ratio vltior est, Deus
producit hominem in statu viatoris,
non vero in statu termini, aliter in
primo instanti omnes essent in ter-
mino, ac proinde, vel beati, vel dam-
nati, sed via, vt demonstrasse arbi-
tror, importat in suo conceptu po-
tentiam viatoris ad iter recte, vel
male faciendum, ergo homo viator

pollens usu rationis habet potentiam sufficientem ad recte, vel male ambulandum in via salutis, & hac de causa verius puto, nec posse Deum in pœnam originalis velle mortem omnium hominum cum solo originali ante usum rationis nullum largiendo in ætate adulta temporis spatium, quo possint ad finem sibi consentaneum disponi; verius inquam, non solum quia non possent puniri pœna sensus, vt supra innui, sed etiam ne viderentur creari, non tam ad possessionem, quam ad carentiam sui finis, quo, meo iudicio, nil absurdius, ac indignius diuina sapientia, omnia disponente ad adipiscendum proprium finem. Præterea infero, ex dictis, quod sicuti Deus de facto non dedit iustis nempe Angelis prædestinatis, & Adamo in primo instanti statum termini, nempe beatitudinem indefectibilem, sine aliqua via, ita nec peccatoribus statum termini, nempe damnationem, & consequenter tam iustis contulit media, quibus, possent perseue-

ra-

rare in bono, quam peccatoribus, ut possint recedere à malo.

SECTIO V.

An Deus ob solum originale potuisset damnare totam naturam denegando omnia auxilia efficaciacia.

199 **N**on quæro, an ex vi originalis queat integram naturam æternis gehennæ cruciatibus mancipare, quia ex dictis ob solum originale, ne vnum quidem indiuiduum meretur pœnam sensus. illud ergo hic solummodo inquirō, an possit Deus denegare siue omnibus creaturis innocentibus, vel saltem omnibus naturis lapsis, vel etiã vtrisque omnia auxilia efficaciacia, sine quibus laberentur in peccata actualia, quæ sunt causa saltem proxima damnationis. Affirmat de natura lapsa Henricus cap. 4. §. 10. ver. certum dogma est, his verbis, euaserant omnes homines in Adamo natura filij iræ, subiecti potestati demonis, inimici Dei.